

РЕШЕНИЕ

№ 25357

гр. София, 25.07.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XVII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 27.06.2025 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Владимир Николов

ЧЛЕНОВЕ: Елена Попова
Мария Стоева

при участието на секретаря Ива Лещарова и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **4677** по описа за **2025** година докладвано от съдия Мария Стоева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) във връзка с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН). Образувано е по касационна жалба с вх. № 85540/11.03.2025г. по описа на Софийския районен съд, подадена от „Кредит тайм“ ЕАД срещу решение от 11.02.2025г., постановено по анд № 12578/2024г. по описа на Софийския районен съд, НО, 96 с-в, с което е потвърдено наказателно постановление (НП) № 004748, издадено на 07.05.2024 г. от директора на Регионалната дирекция на Комисията за защита на потребителите за областите Столична, Софийска, Кюстендилска, Пернишка и Б..

Жалбоподателят счита, че решението на Софийския районен съд е неправилно поради наличието на съществени процесуални нарушения, допуснати при обсъждането на доказателствата по делото, и поради противоречието му с материалния закон. Излагат се твърдения, че санкцията не е в релевантния размер към датата на извършване на нарушението. Отделно от това се твърди, че датата 07.05.2024 г. не е датата на издаване на наказателното постановление, предвид че санкцията е актуална към 10.05.2024г. Според жалбоподателя не е ясна или изцяло липсва дата на издаденото наказателно постановление, поради което същото е незаконосъобразно. По подробно изложените в жалбата съображения се претендира отмяната на обжалваното решение, ведно с наказателно постановление №004748, издадено на 07.05.2024 г. от директора на Регионалната дирекция на Комисията за защита на потребителите за областите Столична, Софийска, Кюстендилска, Пернишка и Б..

В съдебно заседание касаторът, редовно призван, не изпраща процесуален представител.

Ответникът не представя писмен отговор на жалбата и не се представява в съдебното заседание. Представителят на Софийска градска прокуратура счита касационната жалба за неоснователна, а оспореното решение – за правилно и законосъобразно.

Административен съд София – град, XVII касационен състав, след като взе предвид и обсъди поотделно и в съвкупност наведените от касатора доводи, тези на представителя на СГП и събраните в хода на първоинстанционното производство доказателства, намира следното от фактическа и правна страна:

Касационната жалба е подадена от надлежна страна и в законоустановения срок в изпълнение на изискването на чл. 211, ал. 1 АПК, поради което е процесуално допустима.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

За да постанови обжалваното решение, СРС е установил релевантните за случая факти въз основа на събраните писмени и гласни доказателства, при което правилно е приел за установено следното от фактическа страна:

На 05.05.2023 г. в [населено място] „Кредит тайм“ ЕАД сключва с К. П. Р. договор за заем № 105253, по силата на който се задължава да му предаде в собственост сумата от 700.00 лева, а заемополучателят се задължава да върне заетата сума. С договора за кредит е изискано от потребителя да плати такса за експресно разглеждане на заявка за одобрение на паричен заем в размер от 232.72 лв. и такса за индивидуално кредитно предложение в размер от 232.64 лв. Тези такси не са били включени в тарифата относно таксите за услугите, предоставяни от „Кредит тайм“ ЕАД. Задължението за заем е погасено предсрочно от длъжника на 16.05.2023 г., който е заплатил на касатора сумата от 762.53 лв., съгласно представен приходен касов ордер.

Съставен е акт за установяване на административно нарушение (АУАН) №004748 на 04.12.2023 г. от Е. Г. Г. – компетентно длъжностно лице по силата на Заповед № 334 ЛС, издадена на 22.04.2015 г. от председателя на Комисията за защита на потребителите, заемаща длъжността главен инспектор в Пернишка област на Комисията за защита на потребителите, в присъствието на двама свидетели. Актът е връчен на касатора в деня на съставянето му.

Въз основа на установеното в акта е издадено процесното наказателно постановление № 004748 от директора на Регионалната дирекция на Комисията за защита на потребителите за областите Столична, Софийска, Кюстендилска, Пернишка и Б., с което на касатора са наложени: имуществена санкция в размер на 3000.00 лв. на основание чл. 45, ал. 1 за нарушение на чл.10а, ал.2 от Закона за потребителския кредит и имуществена санкция в размер на 3000.00 лв. на основание чл. 45, ал. 1 за нарушение на чл.11, ал.1, т.10 от Закона за потребителския кредит.

При така установеното от фактическа страна въззивният съд е приел, че не са налице съществени нарушения на процедурата по издаването им по ЗАНН, доколкото актът и наказателното постановление съдържат всички реквизити, изисквани от ЗАНН, издадени са от компетентни за всяко от действията съответни органи, налице е в достатъчна степен съответствие между текстовата част на АУАН и НП, а нарушените законови разпоредби са посочени в АУАН и НП по непротиворечив начин. Приел е, че АУАН и НП са издадени в сроковете по чл. 34, ал. 1 и ал. 3 ЗАНН, тоест не се констатира нарушение по чл. 42 и чл. 57 ЗАНН.

Обсъдил е възражението на жалбоподателя относно липсата на точно описание на нарушението и обстоятелствата, при които е извършено, като правилно и обосновано е приел, че в акта е ясно описано сключването на договор за заем, условията в тях, както и обстоятелствата, довели до извод за извършено нарушение. Изложил е мотиви и във връзка с датата на издаване на наказателното постановление

По същество на спора съдът е намерил, че правилно е приложен и материалният закон, доколкото от приобщените доказателства непротиворечиво се установява, че са осъществени съставите на

административните нарушения по чл. 10а, ал. 2 и чл. 11, ал. 1, т.10 от Закона за потребителския кредит. По отношение на първото нарушение е посочил, че събраните такси за бързо разглеждане, както и такси за индивидуално кредитно предложение са свързани с усвояването на кредита по смисъла на чл.10, ал.2 от ЗПК. В тази връзка е изложил и мотиви, че не са установени данни за действително предоставяне на услуги срещу събраните такси. Във връзка с втората от твърдените за нарушени разпоредби е установил, че в представения договор за заем не се съдържа годишният процент на разходите по кредита, с което е изпълнен фактическият състав. Посочил е, че отговорността на юридическите лица за извършени административни нарушения при осъществяване на дейността им е обективна, съобразно което въпросите, свързани с вината, не следва да бъдат изследвани. Изложил е мотиви, че наказанието правилно е определено към предвидения в закона минимум, както и че извършеното нарушение не съставлява маловажен случай по смисъла чл. 28 ЗАНН, тъй като установените обстоятелства не обосновават по-ниска степен на обществена опасност в сравнение с обичайните нарушения от този вид.

Наведените с касационната жалба възражения са поддържани и във въззивното производство, обсъдени са подробно от районния съд и обосновано са приети за неоснователни, като се споделят изцяло формираните от съда правни изводи, поради което и не следва да бъдат преповтаряни. В тази връзка уместно е да се добави, че наведеното с касационната жалба възражение относно размера на наложените санкции и релевантния им размер към момента на извършване на нарушението е неоснователно. Съгласно разпоредбата на чл. 45, ал. 1 от ЗПК (изм. ДВ, бр. 59 от 2016 г.), действаща към момента на извършване на нарушението, за нарушение на чл.10а и чл.11 на виновните лица се налага глоба в размер от 700 до 2000 лв. - за физическите лица, и имуществена санкция в размер от 3000 до 8000 лв. - за едноличните търговци и юридическите лица. С оглед направеното от касатора възражение, следва да се допълни, че разпоредбите на чл. 10а и чл. 11 касаят осъществяването на две различни нарушения, а съгласно разпоредбата на чл. 18 ЗАНН, когато с едно деяние са извършени няколко административни нарушения или едно и също лице е извършило няколко отделни нарушения, наложените наказания се изтърпяват поотделно за всяко едно от тях, т.е. наложените с наказателното постановление две санкции в минимален размер от по 3000 лв. за всяко нарушение са в релевантно определения размер към момента на извършване на нарушението. За пълнота на изложението следва да се допълни също, че няма предпоставки за обсъждане на принципното правило, установено в разпоредбата на чл. 3, ал. 2 от ЗАНН, предвид приложената актуална редакция на разпоредбите.

Настоящият съдебен състав напълно споделя и изводите на районния съд във връзка с датата на издаване на наказателното постановление. Същата е ясно посочена до номера му – 07.05.2024 г., и предвид липсата на други доказателства в тази посока не следва да се приеме, че то е издадено на различна от тази дата. В тази връзка посоченото изм. ДВ, бр. 41 от 10.05.2024 г. не касае свързаните с нарушенията разпоредби и не се отнася до достоверната дата на издаване на наказателното постановление.

По изложените съображения настоящият съдебен състав намира, че обжалваното решение като правилно следва да бъде оставено в сила.

Относно разноските в производството.

При този изход на спора касаторът няма право на разноски. На ответника в касационното производство не следва да се присъждат разноски, тъй като липсва своевременно направено такова искане.

Така мотивиран и на основание чл. 221, ал. 2, пр. 1 АПК, Административен съд София – град, XVII касационен състав,

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА решение от 11.02.2025г., постановено по анд № 12578/2024г. по описа на Софийския районен съд, НО, 96 с-в.
Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.